

Sana Şiirler

– Fatih Simit · 09 Aralık 2011

Her an saatlerden akan sensin
Bana aynalardan bakan sensin Gören ateş sanır yandığım
Kimse bilmez aşkına yandığım sensin Sensiz bir çöl senle bir orman
Ruhuma tenime can sensin Sanırdım ki baki bende bu hazan
Gördüm ki dalımda yaprak yaprak açan sensin Yollara düşmüşüm elsiz ayaksız
Gönlümü peşine takan sensin
Hiç batmayan güneşim geceler boyu
Ruhumu aydınlatan sensin Noktasız virgülsüz sonsuz cümlelerin
Satırlarda yazdığım gördüğüm sensin Saklı bir hazinesin tılsımını çözemediğim
Bildiğim tek sır sensin Bazen kaybolurken benliğim
Yine kendimde bulduğum sensin Ben meçhul bir aşka uçarım kanat kanat
Beni sana uçuran kanat sensin Bir deli fırtındadır ki hayat denizim
Sığındığım limanım sensin Gecemde yıldızım baktığım
Uyandığım sabahım sensin Tam ortasındasıydayım mahşeri bir yalnızlığın
Her yanımı senle dolduran sensin Bulunmaz halime lugatta bir mana
Benim lisan-ı halim sensin Bir düşün ki ne gerçek ne hayal
Gördüğüm düşüm kurduğum hayalim sensin Uğramazken gönül yurduma hiç kimse
Gönül kapımı çalmadan giren sensin
Koyu karanlık gecelerin ardından
Işık ışık doğan günüm sensin Hatırımda yok iken hiç bir şey
Her an hatırımda olan sensin
İşte uzun bir cümlesin yazdığım
Yazıp yazıp bitiremediğim sensin

09.11.2010

NEVŞEHİR